

تأثیر چای ورمی کمپوست بر صفات مورفو فیزیولوژیک، عملکرد و کیفیت ریشه چغندرقند (*Beta vulgaris* L.) تحت شرایط کمبود آب

Effect of vermicompost tea application on morpho-physiological characteristics, yield and quality of sugar beet (*Beta vulgaris* L.) under water stress condition

حمیده غفاری^۱ و محمود رضا تدین^{*۲}

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۳/۱۶؛ تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۳/۱۳

ح. غفاری و م.ر. تدین. ۱۳۹۶. تأثیر چای ورمی کمپوست بر صفات مورفو فیزیولوژیک، عملکرد و کیفیت ریشه چغندرقند (*Beta vulgaris* L.) تحت شرایط کمبود آب. چغندرقند، (۲): ۱۷۷-۱۹۱. DOI: 10.22092/jsb.2017.106304.1122

چکیده

به منظور بررسی تأثیر چای ورمی کمپوست در کاهش اثرات تنفس و بهبود عملکرد چغندرقند، آزمایشی به صورت کرت‌های یک بار خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه دانشگاه شهرکرد و منطقه شلمزار استان چهارمحال و بختیاری در فصل زراعی ۱۳۹۴ اجرا شد. کرت‌های اصلی شامل سه سطح آبیاری تأمین ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه و کرت‌های فرعی شامل سه سطح محلول‌پاشی: چای ورمی کمپوست به میزان ۲۷ و ۵۴ لیتر در هکتار و محلول‌پاشی با آب مقطر (شاهد) بودند. نتایج نشان داد محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست باعث افزایش شاخص پایداری غشا، میزان سبزینگی، شاخص سطح برگ، تعداد برگ در بوته، قطر ریشه، وزن خشک اندام هوایی و ریشه، شکر قابل استحصال، عملکرد ریشه و عملکرد قند و کم آبیاری باعث کاهش این صفات به استثنای شکر قابل استحصال گردید. مقایسه میانگین برهمکنش تیمارهای آبیاری و محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست نشان داد که بیشترین شاخص پایداری غشا، میزان سبزینگی برگ، قطر ریشه و عملکرد ریشه با محلول‌پاشی ۵ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار در تأمین ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه به دست آمد. در بین صفات، شاخص پایداری غشا، میزان سبزینگی، تعداد برگ، شاخص سطح برگ و قطر ریشه همبستگی بالایی با وزن خشک ریشه نشان داد. تأثیر مثبت چای ورمی کمپوست با تحریک رشد موجب کاهش اثرات منفی کمبود آب بر گیاه چغندرقند شد.

واژه‌های کلیدی: چای ورمی کمپوست، شاخص سطح برگ، شکر قابل استحصال، محلول‌پاشی، وزن خشک اندام هوایی و وزن خشک ریشه

۱- دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران.

۲- دانشیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران. *ن- ویسنده مسئول

مقدمه

افزایش دهد (Jovzi and Zare Abyaneh 2016). با این که چندرقدنگیاهی است که نسبتاً متتحمل به خشکی گزارش شده است اما، به کارگیری روش‌هایی که به تواند اثر تنفس خشکی را کاهش یا تعديل نماید جهت دستیابی به عملکرد بالا بسیار مورد توجه است و در این خصوص حفظ رطوبت گیاه در سطح مطلوب برای دستیابی به حداکثر عملکرد و کاهش تنفس برای گیاه اهمیت زیادی دارد (Abd El-Kader *et al.* 2010).

استفاده از کمپوست راهکاری است که ضمن تأمین مواد غذایی گیاهان، در تحریک و ارتقا رشد گیاه و افزایش تحمل آن به شرایط نامناسب محیطی نقش مهمی دارد. افزایش علاوه به تولید محصولات کشاورزی سالم و جلوگیری از آلودگی‌های زیست محیطی باعث شده که کمپوست به عنوان جایگزین کودهای شیمیایی مورد توجه قرار گیرد و بهبود محصولات تولیدی را به همراه داشته است. کمپوست طی فرآیندهای تخمیر میکروبی از مواد آلی بدست می‌آید که می‌تواند شامل بقایای گیاه زراعی، ضایعات حیوانی، زباله‌های مواد غذایی، ضایعات آلی صنایع شهری و پسمان‌های کارخانجات باشد (Liguori *et al.* 2015).

چای ورمی کمپوست از تخمیر کمپوست در آب به دست می‌آید و در کشاورزی ارگانیک به دلیل تاثیر آن بسیار مورد استفاده قرار گرفته است (Haggag and Saber 2007). چای ورمی کمپوست به عنوان عصاره ورمی کمپوست، مجموعه‌ای از مواد ترشحی و فضولات دفعی کرم خاکی همراه با عناصر ریزمغذی عمدۀ و مولکول‌های آلی خاک است که برای رشد گیاه مفید بوده و به صورت محلول پاشی برگی به کار می‌رود (Nemati Darbandi *et al.* 2013). اغلب شواهد حاکی از اثرات مثبت چای ورمی کمپوست بر رشد گیاه یا ممانعت از ایجاد و یا گسترش بیماری‌ها در گیاه دارد. بسیاری از تحقیقات بر محرك‌های زیستی یا آلی که گیاه را تحریک به رشد کرده و یا تحمل آن را در برابر عوامل

با وجود اینکه دو سوم از سطح زمین را آب فرا گرفته است، اما، در بخش وسیعی از جهان، کمبود آب عامل محدود کننده تولید محصولات کشاورزی است (Lahoti *et al.* 2010; Ober 2001). اولین اثر کمبود آب در گیاه کاهش رشد رویشی است. با این حال، کاهش رشد برگ‌ها در شرایط تنفس، گاهی به عنوان راهکاری مؤثر برای تحمل تنفس بوده، زیرا با کاهش سطح برگ، تعرق گیاه نیز کاهش می‌یابد و گیاه از کمبود آب آسیب کمتری خواهد دید (Ahmadi 2006). بدین ترتیب واکنش‌های مورفو فیزیولوژیک گیاه در مقابل تنفس معمولاً تحت عنوان تحمل یا اجتناب توصیف شده است (Izanloo *et al.* 2008).

چندرقدنگیاهی به عنوان یک گیاه صنعتی و راهبردی، حدود ۳۰ درصد کل تولید شکر جهان را به خود اختصاص داده است و اصلی‌ترین منبع تولید شکر مورد نیاز کشور است که از اهمیت اقتصادی بالایی برخوردار است (Wu *et al.* 2013). تحمل بالای چندرقدنگیاهی به خشکی و شوری با توجه به طولانی بودن دوره رشد رویشی، عدم نیاز به سپری نمودن مرحله حساس گلدهی، به دلیل دارا بودن سامانه ریشه‌ای عمیق و قابلیت تنظیم اسمزی است (Brnscheuer *et al.* 1995). تحمل نسبی این گیاه به کمبود آب در برخی از مراحل رشدی منجر به آن شده است که توانائی تولید اقتصادی در محیط‌هایی با تنفس خشکی را داشته باشد (Jones *et al.* 2003). از طرفی نیز، گزارش شده که تنفس خشکی به عنوان عامل اصلی کاهش عملکرد در چندرقدنگیاهی است (Ober 2001). بررسی اثر کمبود آب بر عملکرد و اجزای عملکرد چندرقدنگیاهی در یک تحقیق دوساله نشان داد کاهش آب آبیاری ضمن کاهش عملکرد ریشه توансه است عیارقدنگ را

تحت شرایط کم آبی آزمایشی در قالب طرح کرت‌های یک بار خرد شده بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۹۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد (با طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۵۱ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۱۹ دقیقه شمالی) و مزرعه شلمزار استان چهارمحال و بختیاری (با طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۸۲ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۴ دقیقه شمالی و با ارتفاع ۲۰۴۱ متر از سطح دریا) اجرا شد. شرایط آب و هوایی دو منطقه در شکل ۱ نشان داده شده است. کرت اصلی شامل سه سطح آبیاری تأمین ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه و کرت فرعی در سه سطح شامل چای ورمی کمپوست به میزان ۲۷ و ۵۴ لیتر در هکتار و محلول‌پاشی با آب مقطر (شاهد) بود. بذر منوزرم چندرقند رقم کاستیل در اوایل خرداد ماه کشت شد. قبل از اجرای آزمایش، نمونه مرکبی از خاک مزرعه از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری خاک چهت تعیین برخی ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی خاک گرفته شد و نیاز کودی مزرعه بر حسب نتایج آزمون خاک (جدول ۱) تأمین شد. مساحت هر کرت فرعی هشت مترمربع (۲×۴)، و فاصله ردیف ۵۰ سانتی‌متر بود. کلیه عملیات داشت شامل مبارزه با علف‌های هرز، آفات، وجین و سله‌شکنی به صورت معمول انجام شد. اولین آبیاری بلافصله بعد از کاشت و آبیاری‌های بعدی تا استقرار کامل بوته بر اساس اندازه‌گیری رطوبت خاک و ۵۵ درصد آب قابل استفاده تخلیه انجام شد. تیمارهای تنش آبی از مرحله ۱۶ برگی به بعد اعمال شدند. محلول‌پاشی روی اندام هوایی با حفظ غلظت ثابت برای هر تیمار، طی سه مرحله ۸-۶، ۱۶-۱۲ و ۲۴-۲۰ برگی انجام گرفت. اندازه‌گیری تغییرات رطوبت خاک با دستگاه رطوبت‌سنج تتاپروب مدل SM300 به صورت روزانه سنجش شد. و زمان

مخرب زیستی و غیرزیستی افزایش دهد مورد توجه قرار گرفته‌اند. از این‌رو، استفاده از چای ورمی کمپوست به دلیل تأثیر هورمونی و تنظیم‌کنندگی مولکول‌های آلی و میکروارگانیسم‌های مفید آن بر گیاهان اهمیت دارد (Scheuerell *et al.* 2002). با کاربرد کمپوست و ترکیبات حاصل از آن، تغذیه گیاهان از طریق افزایش مواد مغذی در دسترنس بهبود یافته، سبب نگهداری آب در خاک و مانع از دست دادن آب در گیاه و در نتیجه باعث افزایش راندمان مصرف آب می‌شود (Pane *et al.* 2013). همچنین سبب تحریک فرآیندهای فیزیولوژیکی گیاه و ارتقاء کمیت و کیفیت تولیدات زراعی می‌گردد (Zaccardelli *et al.* 2012). در مطالعه ابراهیمی و همکاران (Ebrahim *et al.* 2012) گزارش کردند مصرف خاکی و محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست باعث افزایش معنی‌داری در عملکرد ریشه، برگ‌ها و درصد قند چندرقند در مقایسه با شاهد شد. در آزمایش آن‌ها تیمار چای ورمی کمپوست به دلیل دارا بودن محتوا نیتروژن بالاتر، منجر به افزایش رشد رویشی و بزرگ شدن ریشه شد. همچنین عزیزی و همکاران (Azizi *et al.* 2008) مصرف کمپوست در شرایط تنش آبیاری جهت عملکرد کمی و کیفی مناسب با یونه را توصیه نموده‌اند. بنابراین، با توجه به بروز خشکسالی‌های مداوم در مناطق تولید و تأثیر تنش خشکی بر رشد و تولید چندرقند، هدف از این مطالعه بررسی تأثیر محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست تحت شرایط کم آبی بر شاخص‌های مورفو‌فیزیولوژیک این گیاه می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست بر صفات مورفو‌فیزیولوژیک، کیفیت و عملکرد ریشه چندرقند

اندازه‌گیری شاخص پایداری غشا (Membrane) Stability Index در ۱۳۰ روز پس از کاشت چند رقند (دو ماه پس از اعمال تنش) در روز قبل از آبیاری انجام شد. بدین منظور از هر کوت سه نمونه دیسکت برگی به قطر یک سانتی‌متر از جوانترین برگ توسعه یافته گرفته شد. به منظور شستشوی الکتروولیت‌های سطحی نمونه‌های برگی سه بار با آب دیونیزه شسته و سپس درون ویال‌های حاوی ۱۰ میلی‌لیتر آب دیونیزه قرار داده شدند. بعداز نگهداری در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد هدایت الکتریکی (L_e) توسط دستگاه هدایت سنج (EC متر) (مدل Cyberscan Singapore) اندازه‌گیری شد. در مرحله بعد نمونه‌ها در اتوکلاو در دمای ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد و فشار ۱۵ بار به مدت ۲۰ دقیقه قرار گرفتند تا غشا از بین رود. مجدداً ویال‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق قرار داده شد و سپس نشت الکتروولیت‌ها (L_0) اندازه‌گیری شد. شاخص پایداری غشا از طریق رابطه ۳ (Valentovic 2007) به دست آمد.

$$MSI\% = \left(1 - \frac{L_t}{L_0} \right) \times 100 \quad (3)$$

میزان سبزینگی برگ حدود دو ماه پس از اعمال تنش با استفاده از دستگاه کلروفیل‌متر (مدل CL-01 Hansatech) از برگ بالغ و پنج بوته در هر کوت اندازه‌گیری شد. در مرحله رسیدگی بوته‌ها، یک مترمربع از هر کوت ریشه‌ها برداشت و پس از شستشو توزین شدند. جهت اندازه‌گیری خصوصیات ریشه از قبیل درصد قند و درصد قند قابل استحصال اندازه‌گیری شد.

داده‌های حاصل از پس از اطمینان از نرمال بودن برای همگنی واریانس‌ها برای صفات ارزیابی شده با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS مورد تجزیه واریانس و مقایسه میانگین به روشن حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) قرار گرفتند.

رسیدن به حد پایینی رطوبت سهل‌الوصول (Θ_{MAD}) از رابطه ۱ (Farshi et al. 2003) محاسبه گردید. زمانی که رطوبت خاک به حد پایینی رطوبت سهل‌الوصول (Θ_{MAD}) رسید، عمق آب آبیاری بر اساس کمبود رطوبت خاک محاسبه رابطه ۲ و با استفاده از کنتور در هر کوت توزیع گردید.

تیمارهای تأمین رطوبت ۷۵ و ۵۰ درصد نیز نسبت به تیمار شاهد، آب دریافت کردند.

$$\Theta_{MAD} = \Theta_{FC} - (\Theta_{FC} - \Theta_{PWP}) \cdot MAD \quad (1)$$

$$d = (\Theta_{FC} - \Theta_{soil}) \cdot D \quad (2)$$

دراین رابطه‌ها:

Θ_{FC} = رطوبت حجمی در ظرفیت زراعی مزرعه (%)

Θ_{PWP} = رطوبت حجمی در نقطه پُزمردگی دائم (%)

MAD = ضریب تخلیه مجاز

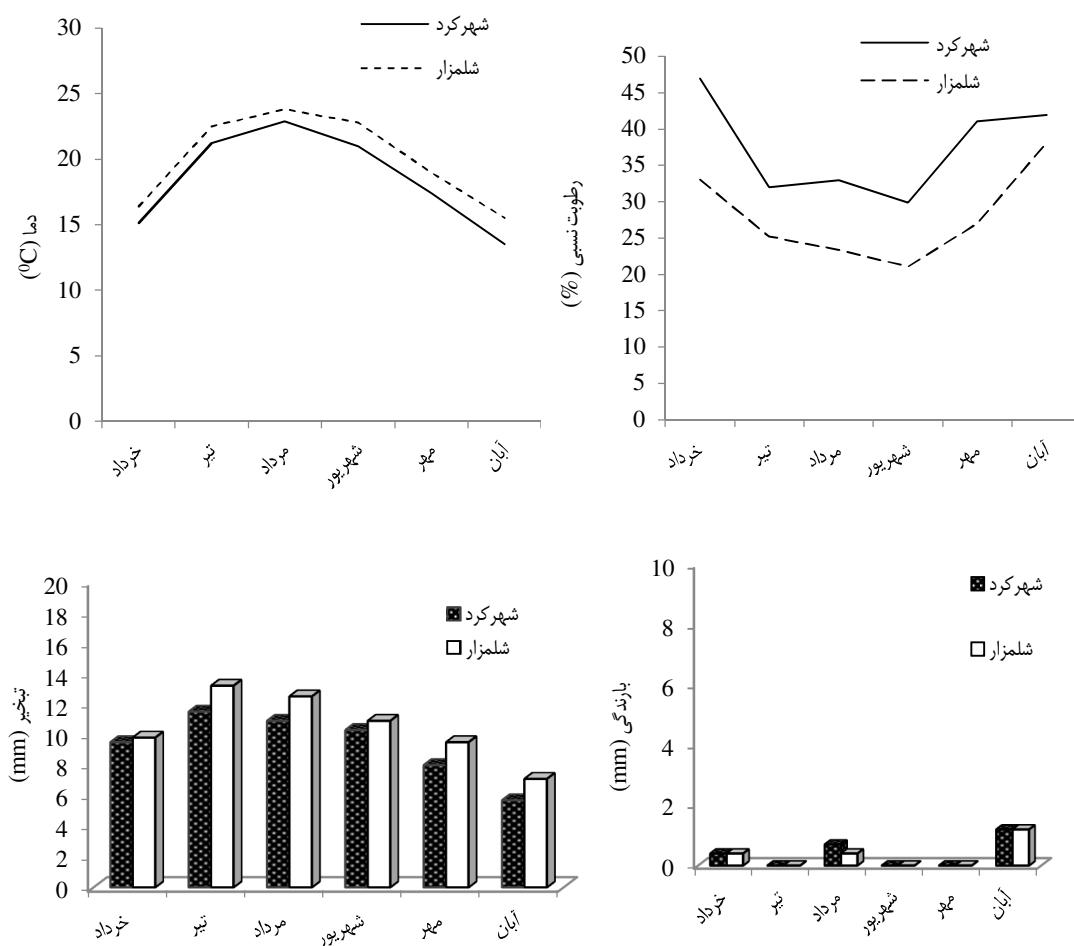
به منظور بررسی چگونگی اثر تیمارها بر رشد گیاه در زمان برداشت محصول با در نظر گرفتن اثر حاشیه، پنج بوته از هر کوت جهت اندازه‌گیری وزن خشک اندام هوایی و ریشه، شاخص سطح برگ، قطر ریشه و تعداد برگ هر بوته انتخاب شدند.

جهت اندازه‌گیری وزن خشک اندام هوایی و ریشه گیاه، بافت‌های گیاهی ابتدا به مدت ۴۸ ساعت در فضای آزاد قرار داده شدند که رطوبت خود را از دست دهند و سپس به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد درون آون قرار گرفتند و سپس با ترازوی دیجیتال اندازه‌گیری شدند.

شاخص سطح برگ: سطح برگ توسط عکس‌برداری و اسکن و محاسبه با نرم افزار Image processing انداده‌گیری شد

جدول ۱ برخی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه‌های آزمایشی در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری (سال ۱۳۹۴)

بافت	رس	سیلت	شن	پتاسیم قابل جذب	فسفر قابل جذب	نیتروژن کل	ماده آلی	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)	منطقه اسیدیته
	(درصد)			(میلی گرم/کیلوگرم)		(درصد)			
لومی رسی	۳۸	۳۴	۲۸	۲۱۶	۱۷/۶	۰/۱۱	۰/۴۵	۰/۳۸	۷/۸ شهرکرد
لومی رسی	۲۸	۴۸	۳۴	۲۴۱	۱۷/۴	۰/۰۷	۰/۶	۰/۴۶	۸/۰ شلمزار

شکل ۱ میانگین درجه حرارت، رطوبت نسبی و مجموع تبخیر و بارندگی ماهانه در طول فصل رشد در دو منطقه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که صفات شاخص

پایداری غشا و میزان سبزینگی برگ به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای آبیاری و چای ورمی کمپوست در سطح احتمال

نتایج و بحث شاخص پایداری غشا و میزان سبزینگی

را در طی تنش حفظ می‌کند، نقش محوری در تحمل به خشکی و گرما دارد (Bewley 1979).

شاخص سطح برگ، تعداد برگ و وزن خشک اندام هوایی
 شاخص سطح برگ، تعداد برگ و وزن خشک اندام هوایی تحت تأثیر تیمارهای آبیاری و چای ورمی کمپوست در سطح احتمال یک درصد و اثرات متقابل سه گانه مکان، سطوح آبیاری و محلول پاشی چای ورمی کمپوست شاخص سطح برگ و تعداد برگ را در سطح احتمال پنج درصد و وزن خشک اندام هوایی تحت تیمار مکان در سطح یک درصد معنی‌دار تحت تأثیر قرار دادند (جدول ۲). مقایسه میانگین نشان داد شاخص سطح برگ، تعداد برگ و وزن خشک اندام هوایی با کاهش میزان آبیاری کاهش یافت در حالی که محلول پاشی چای ورمی کمپوست موجب افزایش این صفات گردید (جدول ۳). بیشترین شاخص سطح برگ، تعداد برگ و وزن خشک اندام هوایی مربوط به منطقه شلمزار در تیمار ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار و تأمین ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه به دست آمد (شکل‌های ۳، ۲ و ۱). خاک منطقه شلمزار دارای ماده آلی بیشتری نسبت به شهرکرد بود (جدول ۱) که می‌تواند توجیهی برای بالاتر بودن شاخص سطح برگ، تعداد برگ و در نتیجه وزن خشک اندام هوایی در منطقه شلمزار باشد (جدول ۳). شاخص سطح برگ در تأمین ۵۰ درصد نیاز آبی و محلول پاشی با آب (شاهد) کاهش یافت، در حالی که در محلول پاشی ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار این مقدار ۲۸ درصد بود (شکل ۲). تعداد برگ در تأمین ۵۰ درصد نیاز آبی در مقایسه با ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه ۵۴ درصد کاهش نشان داد، در حالی که با محلول پاشی ۵۴ لیتر در هکتار این کاهش در بین دو منطقه به حدود ۳۹ درصد رسید (شکل ۳). وزن خشک

یک درصد قرار دارند و اثرات متقابل بر این دو صفت معنی‌دار نبود. اثر مکان، تنها بر شاخص پایداری غشا در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). نتایج مقایسات میانگین نشان داد شاخص پایداری غشا در منطقه شلمزار بیشتر از شهرکرد بود و شاخص پایداری غشا و میزان سبزینگی در ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه به ترتیب ۳۹ و ۳۲ درصد کاهش نسبت به تأمین ۱۰۰ درصد آبیاری (شاهد) داشتند (جدول ۳). تیمار ۵۴ لیتر در هکتار چای ورمی کمپوست، باعث افزایش شاخص پایداری غشا و میزان سبزینگی به میزان ۱۷ درصد در مقایسه با محلول پاشی با آب (شاهد) شد (جدول ۳).

کاهش سبزینگی غلظت رنگدانه‌ها در شرایط تنش خشکی شدید می‌تواند ناشی از اثر کلروفیلاز و در نتیجه تجزیه رنگدانه‌ها به وسیله گونه‌های فعال اکسیژن باشد (Pormosavi et al. 2007). چای ورمی کمپوست، غنی از عناصر ریزمغذی آهن و روی است، این عناصر پیش ماده سنتز کلروفیل هستند و این ماده نیز پیش ماده سنتز کلروفیل است، ضروری می‌باشد. با مصرف چای ورمی کمپوست، محتوای کلروفیل در برگ گیاه افزایش می‌یابد (Quaik et al. 2012). نتایج این آزمایش با مطالعات انجام شده توسط تسیالاتر و همکاران (Tsialtas et al. 2009) مطابقت دارد که نشان دادند تنش خشکی، باعث کاهش میزان سبزینگی برگ در چند رقند می‌شود. امینی و همکاران (Amini et al. 2013) در مطالعه خود بر روی گلنگ نشان دادند تنش خشکی باعث کاهش شاخص پایداری غشا می‌گردد. به نظر می‌رسد که پایداری غشا سلولی در شرایط تنش با سنتز پروتئین‌های شوک گرمایی و ویژگی‌های سیستم فتوسنتزی، از جمله آنزیمهای کلیدی و غشاها تیلاکوئیدی مرتبط است و غشا سلولی که پایداری خود

کمتری و در حدود ۳۷ درصد ایجاد کرد (شکل ۴).

اندام هوایی نیز با کاهش نیاز آبی در حدود ۴۴ درصد کاهش یافت در حالی که محلول پاشی ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست کاهش

جدول ۲ نتایج تجزیه واریانس تیمارهای آبیاری و محلول پاشی چای ورمی کمپوست بر شاخص پایداری غشا، میزان سبزینگی، سطح برگ و وزن خشک اندام هوایی چندرقند

منابع تغییرات	آزادی	درجه	شاخص پایداری غشا	میزان سبزینگی	شاخص سطح برگ	تعداد برگ	وزن خشک اندام هوایی
مکان	۱	۳۱/۷۷*	.۰/۴۱ ^{ns}	.۰/۰۷ ^{ns}	۹۸/۷**	۲۷۲۵۲/۱**	۹۹/۵
تکرار (مکان)	۴	۱/۹۷	۳/۳۲	۰.۰۳	۰.۰۶	۱۲۲۷/۵**	۱۰۴۱/۰***
آبیاری	۲	۴۰۰.۹/۵**	۱۰۹۷/۱**	۱۰/۲۴**	۱۲۲۷/۵**	۱۹۹۴/۲**	۱۱۱/۵
آبیاری × مکان	۲	۱/۰۹ ^{ns}	۲/۸ ^{ns}	۰.۰۲ ^{ns}	۰.۰۴ ^{ns}	۵/۲۴ ^{ns}	۵۳۹۲/۵**
خطای a	۸	۴/۷۵	۳/۹	۰.۰۰۲	۱۲۲/۸**	۱۴۴۷/۱۴*	۴۷۳/۹ ^{ns}
چای ورمی کمپوست	۲	۴۴۳/۹**	۲۴۷/۲**	۰.۶۹**	۰.۰۵ ^{ns}	۲/۰۳ ^{ns}	۴۷۳/۹ ^{ns}
مکان × چای ورمی کمپوست	۲	۱۱/۵۴ ^{ns}	۱/۴۳ ^{ns}	۰.۰۵	۲/۰۴ ^{ns}	۱۰/۰۷*	۱۷۶۸/۷**
آبیاری × چای ورمی کمپوست	۴	۱۶/۶۲ ^{ns}	۶/۳۳ ^{ns}	۰.۱۷**	۲/۸۰ ^{ns}	۳۳/۱/۷	۳۳/۱/۷
مکان × آبیاری × چای ورمی کمپوست	۴	۶/۲۵ ^{ns}	۳/۷۵ ^{ns}	۰.۰۷*	۱۰/۰۷*	۵/۵۸	۴/۷۱
خطای b	۲۴	۵/۴۶	۶/۴۹	۰.۰۲	۱/۶۲	۶/۷۷	۶/۲۱
ضریب تغییرات (درصد)		۳/۹۶					

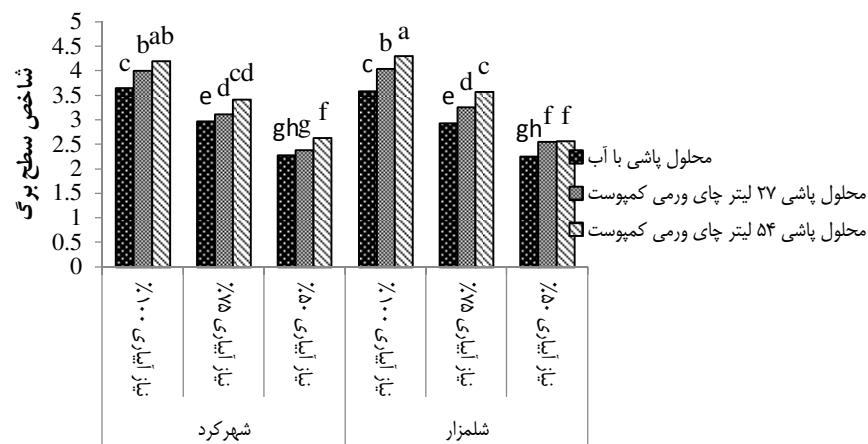
* و ** به ترتیب بیانگر معنی دار نبودن، معنی دار بودن در سطح پنج درصد و یک درصد

جدول ۳ مقایسات میانگین اثرات اصلی مکان، تیمارهای آبیاری و محلول پاشی چای ورمی کمپوست بر شاخص پایداری غشا، میزان سبزینگی، شاخص سطح برگ، تعداد برگ و وزن خشک اندام هوایی چندرقند

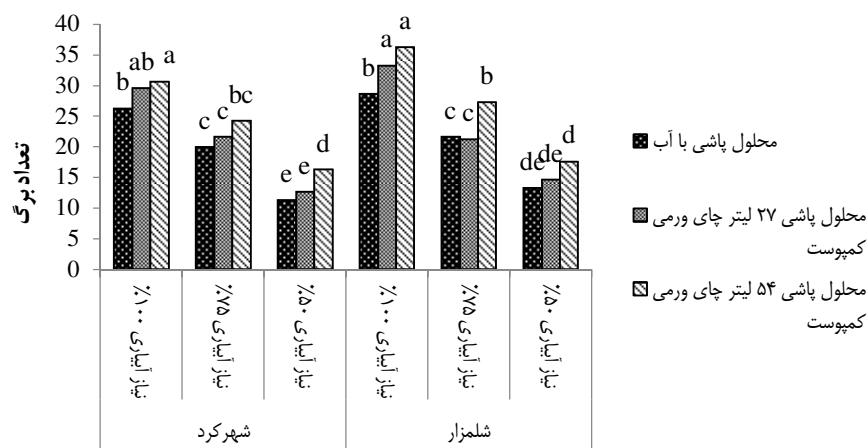
مکان	درصد شاخص پایداری غشا	میزان سبزینگی	شاخص سطح برگ	تعداد برگ در بوته	وزن خشک اندام هوایی (گرم بر مترمربع)
شهرکرد	۵۸/۲۰ ^b	۴۱/۰۹ ^a	۳/۱۷ ^a	۲۱/۴۴ ^b	۳۶۳/۸ ^b
شلمزار	۵۹/۷۲ ^a	۴۰/۹۲ ^a	۳/۲۵ ^a	۲۴/۱۵ ^a	۴۰۸/۷ ^a
سطوح آبیاری	۷۵/۴۳ ^a	۴۸/۹۹ ^a	۳/۹۶ ^a	۳۰/۸۳ ^a	۴۶۰/. ^a
(۱۰۰ درصد نیاز آبی (شاهد))	۵۵/۱۶ ^b	۴۰/۶۴ ^b	۳/۲۳ ^b	۲۳/۲۲ ^b	۳۹۰/۸ ^b
(۷۵ درصد نیاز آبی (شاهد))	۴۶/۳۲ ^c	۳۳/۳۹ ^c	۲/۴۵ ^c	۱۴/۳۳ ^c	۳۰۸/. ^c
(۵۰ درصد نیاز آبی (شاهد))	۵۵/۱۲ ^c	۳۸/۵۸ ^b	۲/۹۹ ^c	۲۰/۲۲ ^c	۳۷۰/. ^c
چای ورمی کمپوست	۵۷/۲۲ ^b	۳۹/۱۸ ^b	۳/۲۶ ^b	۲۲/۷۲ ^b	۳۸۴/۴ ^b
۰ (شاهد))	۶۴/۵۸ ^a	۴۵/۲۷ ^a	۳/۳۸ ^a	۲۵/۴۴ ^a	۴۰۴/۵ ^a

در هر ستون و برای هر واحد آزمایشی، میانگین هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی دار (LSD) در سطح پنج درصد اختلاف معنی دارند.

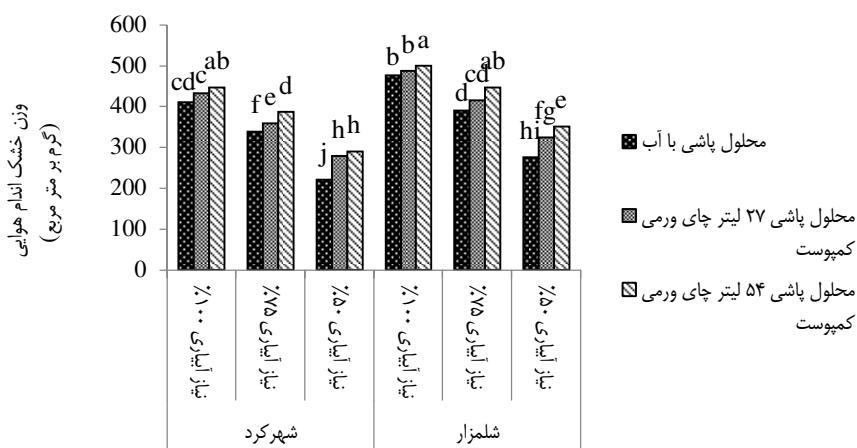
تأثیر چای ورمی کمپوست بر صفات مورفو فیزیولوژیک، ...

شکل ۲ برهم کنش اثرات سه گانه مکان × سطوح آبیاری × محلول پاشی چای ورمی کمپوست بر شاخص سطح برگ

شکل ۳ مقایسه میانگین اثرات سه گانه مکان × سطوح آبیاری × محلول پاشی چای ورمی کمپوست بر تعداد برگ

شکل ۴ مقایسه میانگین اثرات سه گانه مکان × سطوح آبیاری × محلول پاشی چای ورمی کمپوست بر وزن خشک اندام هوایی

کرده و تحمل آن را در برابر کمبود آب افزایش می‌دهد. بنابراین، به نظر می‌رسد که افزایش رشد گیاه در تنش خشکی به دلیل

این نتایج نشان می‌دهد چای ورمی کمپوست با داشتن باکتری‌های محرک رشد و عناصر غذایی گیاه را تحریک به رشد

نیاز آبی در شرایط محلولپاشی با آب (شاهد) به ترتیب ۴۲ و ۲۷ درصد کاهش یافت (جدول ۶).

شکر قابل استحصال و عملکرد ریشه

براساس نتایج تجزیه واریانس، درصد شکر قابل استحصال، عملکرد ریشه و عملکرد قندخالص چندرقند در سطح احتمال یک درصد تحت تأثیر تیمارهای آبیاری و محلولپاشی با چای ورمی کمپوست قرار گرفت (جدول ۴). همچنین بین مکان‌های مورد بررسی برای درصد قند قابل استحصال و عملکرد قند خالص در سطح یک درصد معنی‌دار بود. اثر تیمارهای آبیاری قند خالص در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد، در حالی که برای ریشه در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار نشد، در حالی که برای عملکرد قند خالص از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۴). درصد قند قابل استحصال و عملکرد قند خالص در منطقه شلمزار به ترتیب با ۱۹/۸۰ درصد و ۱۱/۸۸ تن در هکتار بیشتر از منطقه شهرکرد بود، در بین تیمارهای آبیاری، سطح تأمین ۷۵ درصد نیاز آبی گیاه بالاترین درصد قند قابل استحصال را با افزایش ۹ درصدی نسبت به تأمین ۱۰۰ درصد نیاز آبی داشت. مطالعات اخیر نشان می‌دهد که کم آبیاری چندرقند غلظت ساکارز را در طول فصل رشد افزایش می‌دهد، همچنین محققان اظهار داشتند که کم آبیاری یکی از روش‌های به حداقل رساندن کارایی مصرف آب و بالابردن عملکرد به ازاء یک واحد آب مصرفی می‌باشد (Sharifi and Dehghanian 2015).

محلولپاشی با ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار، افزایش ۱۱ درصدی قند قابل استحصال نسبت به محلولپاشی با آب را باعث گردید که تفاوت معنی‌داری با سطح ۲۷ لیتر در هکتار چای ورمی کمپوست نداشت (جدول ۵). شکر قابل استحصال، حاصل از تفاوت قند ناخالص و قند ملاس می‌باشد و مهم‌ترین جزء

بهبود در شرایط رشد در نتیجه کاربرد کود زیستی ورمی کمپوست باشد (Rahbarian *et al.* 2010). در شرایط کمبود آب به علت کاهش تورژسانس و توقف رشد سلولی، اندازه برگ کاهش یافته و از طرف برگ‌ها زودتر از موعد پیر و از بین می‌روند. بسیاری از عملیات زراعی مدیریت از قبیل آبیاری، کنترل آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز بر روی تعداد و اندازه برگ تأثیر می‌گذارند (Severino and Auld 2013). تسبیلاتر و همکاران (2009) نشان دادند که تنفس خشکی، باعث کاهش شاخص سطح برگ، وزن خشک اندام هوایی و ریشه در چندرقند می‌شود.

وزن خشک و قطر ریشه

وزن خشک و قطر ریشه چندرقند به طور معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار تحت تأثیر آبیاری و چای ورمی کمپوست قرار گرفت (جدول ۴). تنها قطر ریشه تحت تأثیر مکان قرار گرفت. اثر متقابل تیمارهای آبیاری در چای ورمی کمپوست برای قطر ریشه در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۴). در این راستا حصادی و همکاران (Hesadi *et al.* 2015) گزارش کردند که منطقه می‌تواند عامل مهمی برای تفاوت عملکرد ریشه در چندرقند باشد. با کاهش میزان آبیاری، وزن خشک ریشه و قطر ریشه گیاه کاهش یافت در حالی که، با افزایش مصرف چای ورمی کمپوست مقدار این صفات افزایش یافتد (جدول ۵). مقایسه میانگین برهمکنش تیمارهای آبیاری در چای ورمی کمپوست بر قطر ریشه، نشان داد تیمار تأمین ۱۰۰ درصد نیاز آبی با کاربرد ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار موجب افزایش ۱۸ درصد در قطر ریشه نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۶). قطر ریشه در تیمار آبیاری تأمین ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه در محلولپاشی با آب (شاهد)، و محلولپاشی با ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار، نسبت به تیمار تأمین ۱۰۰ درصد

برهمکنش تیمارهای آبیاری در چای ورمی کمپوست برای عملکرد ریشه نشان داد که تیمار ۱۰۰ درصد نیاز آبی با مصرف ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار موجب افزایش ۲۲ درصدی عملکرد ریشه نسبت به شاهد شد (جدول ۶). همچنین عباس و همکاران (Abbas *et al.* 2012) نشان دادند تنش خشکی منجر به کاهش چشمگیر تجمع ماده خشک و عملکرد ریشه چندرقدنده می‌شود، در حالی که افزایش درصد ساکارز ممکن است به دلیل کاهش محتوای آب ریشه چندرقدنده باشد. تأثیر کم آبیاری در کاهش عملکرد ریشه با نتایج بسیاری از محققین (Sharifi and Dehghanian 2015; Jovzi and Suhane *et al.* 2016) در این راستا سوهان (Zare abyane 2016) در گزارش داد که کاربرد ورمی کمپوست در مزرعه گندم، نتیجه بهتری نسبت به کودهای شیمیایی در برداشت است، همچنین ورمی کمپوست توانست نیاز آبی گیاه را حدوداً به میزان ۳۰-۴۰ درصد کاهش دهد. این نتایج با یافته‌های این مطالعه مطابقت دارد.

Noshad *et al.* (2012) مقایسه میانگین برهمکنش تیمارهای آبیاری × چای ورمی کمپوست بر شکر قابل استحصال، نشان داد تیمار تأمین ۷۵ درصد نیاز آبی در ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار موجب افزایش ۱۶ درصدی نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۶). با کاهش میزان آبیاری عملکرد ریشه کاهش یافت به طوری که در سطوح تأمین ۷۵ و ۵۰ درصد نیاز آبیاری به ترتیب ۱۰ و ۳۲ درصدی نسبت به تیمار ۱۰۰ درصد کاهش نشان دادند (جدول ۵). در بین تیمارهای محلول‌پاشی، تیمار ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار باعث افزایش ۱۹ درصدی عملکرد ریشه شد (جدول ۵). برای عملکرد قندخالص تفاوت معنی‌داری برای سطح آبیاری ۱۰۰ و ۷۵ درصد نیاز آبیاری مشاهده نشد، در حالی که تیمار ۵۰ درصد نیاز آبی کاهش ۳۲ درصدی نسبت به تیمار ۱۰۰ نیاز آبیاری نشان داد، همچنین محلول‌پاشی ۵۴ لیتر در هکتار چای ورمی کمپوست باعث افزایش ۳۱ درصدی عملکرد قندخالص نسبت به شاهد شد (جدول ۵). مقایسه میانگین

جدول ۶ نتایج تجزیه واریانس تیمارهای آبیاری و محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست بر قطر ریشه، وزن خشک ریشه، قند خالص و عملکرد ریشه چندرقدنده

منابع تغییرات	درجه آزادی	قطر ریشه	وزن خشک ریشه	شکرقابل استحصال	عملکرد ریشه	عملکرد قند خالص
مکان	۱	۴/۶۴ ^{ns}	۴۷/۷ ^{ns}	۴۰/۲۴ ^{**}	.۰/۰۰ ^{ns}	۱۴/۳۶ ^{**}
تکرار (مکان)	۴	۰/۸۳	۷۸۸/۹	۰/۱۰	۴/۰۵	۰/۱۴
آبیاری	۲	۲۰۳/۷۹ ^{**}	۵۸۶۵۱/۴ ^{**}	۱۸/۱۹ ^{**}	۲۲۶۳/۳ ^{**}	۹۵/۲۸ ^{**}
آبیاری × مکان	۲	۰/۰۵ ^{ns}	۲۵/۸ ^{ns}	۰/۲۸ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}	۰/۱۹ ^{ns}
خطای a	۸	۰/۲۰	۵۲۲/۲	۰/۳۶	۲/۱۳	۰/۲۲
چای ورمی کمپوست	۲	۱۲/۹۶ ^{**}	۲۲۰۴۵/۹ ^{**}	۱۷/۸۰ ^{**}	۴۸۰/۶ ^{**}	۴۲/۴۱ ^{**}
مکان × چای ورمی کمپوست	۲	۰/۰۱۵ ^{ns}	۹۷۶/۱ ^{ns}	۰/۰۲ ^{ns}	۲/۴۰ ^{ns}	۰/۶۷ ^{ns}
آبیاری × چای ورمی کمپوست	۴	۰/۹۶ [*]	۲۰۸/۱ ^{ns}	۲/۳۳ [*]	۱۷/۰۳ [*]	۰/۸۹ ^{ns}
مکان × آبیاری × چای ورمی کمپوست	۴	۰/۰۹ ^{ns}	۲۴۸/۲ ^{ns}	۰/۷۷ ^{ns}	۲/۹۲ ^{ns}	۰/۴۴ ^{ns}
خطای b	۲۴	۰/۲۵	۱۹۲۰/۷	۰/۷۲۵	۶/۲۰	۰/۳۸
ضریب تغییرات (درصد)	۴/۶۲	۳/۷۴	۴/۴۹	۴/۱۷	۴/۱۷	۵/۴۴

ns، ** به ترتیب بیانگر معنی‌دار بودن، معنی‌دار بودن در سطوح احتمال پنج درصد و یک درصد

نشان دادند مصرف خاکی و محلول پاشی چای ورمی کمپوست باعث افزایش معنی‌داری در عملکرد ریشه و برگ‌های چندرقند در مقایسه با شاهد شد، در آزمایش آنها تیمار چای ورمی کمپوست به دلیل دارا بودن محتوای نیتروژن بالاتر منجر به افزایش رشد رویشی گردید که تاییدی بر نتایج این آزمایش است. انصاری (2008) رشد بهتر و عملکرد بالاتر گیاهان در اثر کاربرد چای ورمی کمپوست را به آزادسازی آهسته عناصر غذایی به همراه هورمون‌های اکسین و جیبرلین ناشی از کاربرد این کودها نسبت داد. کارایی ورمی کمپوست در افزایش مقاومت گیاه به تنش خشکی عموماً به اثرات سودمند کاربرد آن‌ها در گیاه نسبت داده می‌شود، زیرا اجزای تشکیل دهنده ورمی کمپوست نقش مهمی در تحریک فرآیندهای متابولیک، افزایش رشد و افزایش تولید و تجمع متابولیتها در بافت‌های گیاهی در شرایط تنش‌های محیطی را دارد (Rashtbari and Alikhani 2012).

سموات و همکاران (2001) با بررسی تأثیر ورمی کمپوست بر شاخص‌های رشد گوجه فرنگی گزارش کردند که تیمار ورمی کمپوست وزن میوه گوجه‌فرنگی، وزن اندام‌هوایی و ریشه را به ترتیب سه، پنج و نه برابر نسبت به تیمار بدون کمپوست افزایش داد. چای ورمی کمپوست حاوی میکرووارگانیسم‌های هوایی است که منجر به ترشح ترکیباتی می‌شود که از رشد عوامل بیماری‌زا جلوگیری می‌کند. این میکرووارگانیسم‌ها با رهاسازی تدریجی مواد غذایی در خاک، مصرف کود شیمیایی را کاهش می‌دهند، در مجموع کمپوست با نفوذ‌پذیر نمودن و افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک منجر به تولید گیاهی قوی و سالم می‌شود و میزان مصرف آب، کود شیمیایی و سوم آفت‌کش را به طور چشمگیری کاهش می‌دهد (Stevens 2008). ابدال‌الکدر و همکاران (2010) در طی مطالعه خود نشان دادند کمپوست باعث افزایش معنی‌دار وزن‌تر، تعداد برگ، سطح برگ، عملکرد بامیه و کارایی مصرف آب در سطوح مختلف آبیاری شد. ابراهیم و همکاران (2012)

جدول ۵ مقایسات میانگین اثرات اصلی مکان، تیمارهای آبیاری و محلول‌پاشی چای ورمی کمپوست بر قطر ریشه، وزن خشک ریشه، شکر قابل استحصال، عملکرد ریشه و عملکرد قند خالص چندرقند

عملکرد قند خالص (تن در هکتار)	عملکرد ریشه (تن در هکتار)	قند قابل استحصال (درصد)	وزن خشک ریشه (گرم/امتربع) (سانتی‌متر)	قطر ریشه (سانتی‌متر)	مکان
۱۰/۸۴ ^b	۵۹/۷۱ ^a	۱۸/۰۹ ^b	۱۱۷۰/۸ ^a	۱۱/۰۲ ^a	شهرکرد
۱۱/۸۸ ^a	۵۹/۷۲۸ ^a	۱۹/۸۰ ^a	۱۱۷۰/۸ ^a	۱۰/۴۳ ^a	شلمزار
سطح آبیاری					
۱۲/۸۳ ^a	۶۹/۴۷ ^a	۱۸/۴۵ ^b	۱۳۴۳/۹ ^a	۱۳/۷۳ ^a	۱۰۰٪/نیاز آبی (شاهد)
۱۲/۵۴ ^a	۶۲/۲۲ ^b	۲۰/۱۰ ^a	۱۱۸۲/۳ ^b	۱۱/۳۵ ^b	۷۵٪/نیاز آبی
۸/۷۱ ^b	۴۷/۴۷ ^c	۱۸/۲۸ ^b	۹۸۳/۵ ^c	۸/۰۹ ^c	۵۰٪/نیاز آبی
چای ورمی کمپوست					
۹/۶۹ ^c	۵۴/۱۵ ^c	۱۷/۸۳ ^b	۱۱۳۳/۷ ^c	۹/۹۴ ^c	۰٪ (شاهد)
۱۱/۶۹ ^b	۶۰/۶۴ ^b	۱۹/۲۴ ^a	۱۱۷۲/۵ ^b	۱۰/۶۰ ^b	۲۷ لیتر در هکتار
۱۲/۷۱ ^a	۶۴/۳۶ ^a	۱۹/۷۵ ^a	۱۲۰۳/۶ ^a	۱۱/۶۲ ^a	۵۴ لیتر در هکتار

در هر ستون و برای هر واحد آزمایشی، میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح پنج درصد اختلاف معنی‌داری ندارد.

جدول ۶ مقایسه میانگین اثرات دوگانه سطوح آبیاری و محلول پاشی چای ورمی کمپوست بر قطر ریشه، قند خالص و عملکرد ریشه چغندرقند

عملکرد ریشه (تن در هکتار)	شکر قابل استحصال (درصد)	قطر ریشه (سانتی متر)	چای ورمی کمپوست (لیتر در هکتار)	سطح آبیاری
۶۱/۹۱ ^c	۱۷/۸۲ ^c	۱۲/۵۴ ^c	۰ (شاهد)	تأمین ۱۰۰٪ نیاز
۷۰/۸۱ ^{ab} (+۱۴)	۱۸/۹۹ ^c (+۶)	۱۳/۸۰ ^b (+۱۰)	۲۷	آبی(شاهد)
۷۵/۶۹ ^a (+۲۲)	۱۸/۵۲ ^d (+۴)	۱۴/۸۳ ^a (+۱۸)	۵۴	
۵۸/۰۱ ^c (-۶)	۱۸/۵۵ ^d (+۴)	۱۱/۰۲ ^c (-۱۲)	۰ (شاهد)	
۶۲/۷۵ ^c (+۰/۵)	۲۰/۱۶ ^b (+۱۳)	۱۱/۱۷ ^c (-۱۱)	۲۷	تأمین ۷۵٪ نیاز آبی
۶۶/۳۹ ^{bc} (+۷)	۲۱/۵۹ ^a (+۲۱)	۱۱/۸۸ ^d (-۵)	۵۴	
۴۲/۵۴ ^c (-۳۱)	۱۷/۱۳ ^{ef} (-۴)	۷/۲۶ ^g (-۴۲)	۰ (شاهد)	
۴۸/۸۶ ^{de} (-۲۱)	۱۸/۵۷ ^d (+۴)	۷/۸۴ ^{fg} (-۳۷)	۲۷	تأمین ۵۰٪ نیاز آبی
۵۱/۰۰ ^d (-۱۸)	۱۹/۱۵ ^c (+۷)	۹/۱۶ ^f (-۲۷)	۵۴	

در هر ستون و برای هر واحد آزمایشی، میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌دار ندارد. عدد داخل پرانتز میزان درصد کاهش (-) یا افزایش (+) را نسبت به شاهد نشان می‌دهد.

نتیجه‌گیری

کمپوست سبب افزایش شاخص پایداری غشا، میزان سبزینگی، تعداد برگ، شاخص سطح برگ، وزن خشک اندان هوایی، قطر ریشه، وزن خشک ریشه، عملکرد ریشه، شکر قابل استحصال و عملکرد قند خالص می‌شود و می‌توان تحت شرایط کم آبی و مواجهه گیاه با تنفس خشکی با استفاده از ۵۴ لیتر چای ورمی کمپوست در هکتار نسبت به تخفیف اثر تنفس، حفظ و تولید چغندرقند تحت شرایط تنفس اقدام نمود.

نتایج این مطالعه نشان داد چای ورمی کمپوست بر صفات مورفو فیزیولوژیک، درصد قند قابل استحصال و عملکرد ریشه چغندرقند تحت تیمارهای آبی مختلف اثرات مثبتی دارد، چای ورمی کمپوست به عنوان یک ماده آلی با افزایش رشد گیاه باعث کاهش اثرات منفی کم آبی بر چغندرقند شد. در این آزمایش مشخص گردید در هر دو منطقه مورد آزمایش تیمار چای ورمی

منابع مورد استفاده:

- Abd El-Kader A, Shaaban SM, Abd El-Fattah MS. Effect of irrigation levels and organic compost on okra plants (*Abelmoschus esculentus* L.) grown in sandy calcareous soil. Agriculture and Biology Journal of North American 2010; 1(3): 225-231.
- Abbas F, Mohanna A, Al-Lahham Gh, AL-Jbawi E. Osmotic adjustment in sugar beet plant under salinity stress. Journal of Sugar Beet. 2012, 28(1): 67- 80.
- Ahmadi P, Mojab F, Nojavan S. Determine the amount of sterol in pumpkin seed oil. Journal of Medicinal Plants 2006; 23: 72-79.
- Amini H, Arzani A, Bahrami F. Seed yield and some physiological traits of safflower as affected by water deficit stress. International Journal of Plant Production 2013; 7(3): 597-614. (in Persian, Abstract in English)

- Ansari AA. Effect of vermicompost and Vermiwash on the productivity of spinach (*Spinacia oleracea*), onion (*Allium cepa*) and potato (*Solanum tuberosum*). World Journal of Agricultural Sciences 2008; 4(5): 554-557. (in Persian, Abstract in English)
- Azizi M, Rezvani F, Hassanzadeh Khayat M, Lackzian A, Neamati H. The effect of different levels of vermicompost and irrigation on morphological properties and essential oil content of German chamomile (*Matricaria recutita*) C.V. Goral. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants 2008; 24: 82-93. (in Persian, Abstract in English)
- Bewley J. D. Physiological aspects of desiccation tolerance. Annual Review of Plant Physiology 1979; 30: 195-238.
- Brnscheuer E, Meyerholz K, Wunderlich KH. Seed production and quality. In: D. A. Cooke, and R. L. Scott (Eds.), The sugar beet crop, science into practice, Chapman & Hall, London. 1995.
- Ebrahim SM, Ibrahim AK, Omer AM. Comparative study of the effects of some organic extract on sugar beet yield under saline conditions. Australian Journal of Basic and Applied Sciences 2012; 6(10): 664-674.
- Emam Y, Niknejad M. Introduction. Introduction to the physiology of crop yield. Shiraz University Press. 2011; pp. 570. (in Persian, Abstract in English)
- Farshi A, Siadat H, Darbandi S, Ansari MR, Kheirabi J, Mirlotfi M, Salamat A, Sadat Miri MH. Irrigation water management on the farm. First Edition. Publications National Committee on Irrigation and Drainage, Iran 2003; pp. 76-178. (in Persian, abstract in English)
- Haggag WM, Saber MSM. Suppression of early blight on tomato and purple blight on onion by foliar sprays of aerated and non-aerated compost teas. Journal of Food Agriculture and Environment 2007; 5: 302-309.
- Hesadi P, Fathollah Taleghani D, Shiranirad A, Daneshian J, Jaliliyan A. Selection for Drought Tolerance in Sugar Beet Genotypes (*Beta vulgaris* L.). Biological Forum- An International Journal. 2015; 7(1): 1189-1204. (in Persian, abstract in English)
- Izanloo A, Condon AG, Langridge P, Tester M, Schnurbusch T. Different mechanisms of adaptation to cyclic water stress in two South Australian bread wheat cultivars. Journal of Experimental Botany 2008; 59: 3327-3346. (in Persian, abstract in English)
- Jones PD, Lister DH, Jaggard KW, Pidgeon JD. Future climate change impact on the productivity of sugar beet (*Beta vulgaris* L.) in Europe. Climatic Change 2003; 58: 93-108.
- Jovzi M, Zare Abyaneh VH. Effects of nitrogen fertilizer and deficit irrigation on quantitative and qualitative traits of sugar beet. Journal of Sugar Beet 2016; 31(2): 141-156. (in Persian, abstract in English)
- Lahoti M, Abbasi F, Tarahomi G. The effect of drought on soluble sugars, chlorophyll and potassium S. leriifolia (*Salvia lreiifolia* Benth). Journal of Biological Sciences 2010; 3: 1-7.

- Liguori L, Pane C, Allbanese D, Celano G, Zaccardelli M, Di Matteo M. Compost and compost tea management of mini watermelon cultivations affects the chemical, Physical and Sensory Assessment of the Fruits. Agricultural Sciences 2015; 6: 117-125.
- McGrath JM, Saccomani M, Stevanato P, Biancardi E. Beet. In: C. Kole (Ed.). 2007 Genome mapping and molecular breeding in plants, Springer-Verlag, Berlin Heidelberg.
- Nemati Darbandi H, Azizi M, Mohammadi S, Karimpour S. The effect of spraying with different concentrations of vermicompost on morphological traits, yield *Dracocephalum* Essential Oil. Journal of Horticultural Science 2013; 27(4): 411-417.
- Noshad H, Abdollahian-Noghabi M, Babaei B. Effect of Nitrogen and Phosphorous Application on the Efficiency of Nitrogen Uptake and Consumption in Sugar Beet (*Beta vulgaris* L.). Iranian Journal of Crop Sciences 2012; 3: 529-539. (in Persian, abstract in English)
- Ober E. The search for drought tolerance in sugar beet. British Sugar Beet Review 2001;69(1): 40-43.
- Pane C, Piccolo A, Spaccini R, Celano G, Villecco D, Zaccardelli M. Agricultural waste-based composts exhibiting suppressivity to diseases caused by the phytopathogenic soil-borne fungi *rhizoctonia solani* and *sclerotinia minor*. Applied Soil Ecology 2013; 65: 43-51.
- Formosavi M, Glui M, Daneshyar J, Ghanbari A, Basirani N. Effect of drought stress and manure on moisture content, the stability of cell membranes and content of soybean leaves. Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources 2007; 14: 1-9.
- Quaik S, Embrandiri A, Rupani PF, Singh RP, Ibrahim MH. Effect of vermiwash and vermicomposting leachate in hydroponics culture of indian borage (*Plectranthus amboinicus*) plantlets. 2012. UMT 11th International Annual Symposium on Sustainability Science and Management. 210-214.
- Rahbarian P, Afsharmaneshb G, Shirzadic MH. Effects of drought stress and manure on relative water content and cell membrane stability in dragonhead (*Dracocephalum moldavica* L.). Plant Ecophysiol 2010; 2: 13-19. (in Persian, abstract in English)
- Rashtbari M, Alikhani HA. Effect and Efficiency of Municipal SolidWaste Compost and Vermicompost on Morphophysiological Properties and Yield of Canola under Drought Stress Conditions. 2012; 113-227. (in Persian, abstract in English)
- Samavat S, Lekzian A, Zamirpor A. The effect of vermicompost on the growth of tomato plants. Journal of Agricultural Science and Technology 2001; 15(3): 83-89. (in Persian, abstract in English)
- Scheuerell SJ, Mahaffee WF. Compost tea: principles and prospects for plant disease control. Compost Science and Utilization 2002; 10: 313-338.

- Severino LS, Auld DL. A framework for the study of the growth and development of castor plant. *Industrial Crops and Products* 2013; 46:25-38.
- Sharifi M, Dehghanian SA. Evaluation of root yield and sugar content of new sugar beet hybrid to deficit and optimum irrigation. *Journal Sugar Beet*. 2015; 30(2): 193-205.
- Stevens PT. Nitrogen management and the effects of corn post Tea on organic Irish potato and sweet corn. Thesis faculty of Virginia Polytechnic Institute and State University, 2008, pp31.
- Suhane RK, Sinha RK, Singh PK. Vermicompost, cattle-dung compost and chemical fertilizers: Impacts on yield of wheat crops. Communication of Rajendra Agriculture University, Pusa, 2008. Bihar, India.
- Tsialtas JT, Soulioti E, Maslaris N, Papakosta D. Genotypic response to re-growth of defoliated sugar beets after re-watering in a water-limited environment: effects on yield and quality. *International Journal of Plant Production* 2009; 3(2): 1-18.
- Vahedi S, Mesbah M, Yousefabadi V, Amiri R, Bihamta MR, Dehghan Shoar M. Study on the relation between agronomic traits and root morphology and determination of traits affecting root yield and sugar content in monogerm germplasm of sugar beet. *Journal of Sugar Beet* 2006; 22(2): 19-34. (in Persian, abstract in English)
- Valentovic P, Luxova M, Kolarovic L, Gasparikova O. Effect of osmotic stress on compatible solutes content, membrane stability and water relations in two maize cultivars. *Plant. Soil and Environment* 2006; 52(4): 186-191.
- Wu GQ, Liang N, Feng RJ, Zhang JJ. Evaluation of salinity tolerance in seedlings of sugar beet (*Beta vulgaris* L.) cultivars using proline, soluble sugars and cation accumulation criteria. *Acta Physiol. Plant* 2013; 35: 2665–2674.
- Zaccardelli M, Pane C, Scotti R, Palese AM, Celano G. Use of compost-tea as bio-agrochemicals and bio-stimulants in horticulture. *Italus Hortus* 2012; 19, 17-28.